

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰ ਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਪਿੱਟਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੜਫਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬੈਠੋ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਭੋਗਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਿਗੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੋਗਣਾ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਆਖਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਰੱਬ ਮਾਨਾ ਹੀ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਅਲੈਕਿਕ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਜਯ - ਪੂਜਾਰੀ, ਠਿਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। 24 ਅਵਤਾਰ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ, ਪਰਸੁਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਬੈਠ ਪਰਸੁਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਲੈਕੇ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨਗੇ! ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਇਵੇਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋਝਰਾ। ਹੁਣ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਘੋਰ ਸੋਝਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੂਜਾਰੀਪਨੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਨੀਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਬਣੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੂਰੀ ਗੁਣ ਇਸ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੀ ਵਾਰ.... ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੱਟ ਨਾਲ ਆਕੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੋ। ਲੈਕਿਕ ਵਰਸਾ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਲੈਕਿਕ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਵਰਸੇ ਨਾਲ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰੋ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਵਪਾਰ ਹੈ! ਲੈਕਿਕ ਵਰਸਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਸੇ ਵੀ ਗਰੀਬ ਝੱਟ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਆਸਾਮੀ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈਵਨ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਟਾਈਮ ਲੰਬਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੂੰਝਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਦਦ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਇਨੇ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ) ਕੀਤਾ। ਵੇਖੋ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਤਾਂ ਤਾਜ - ਤਖ਼ਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਗਦਾਈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਭੁੱਖੇ ਮਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋਕੇ ਸਾਂਭੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ

ਸਹਿਜ ਰੱਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੇਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਮਰ-ਸਿਮਰ ਸੁੱਖ ਪਾਓ, ਕਲਿਹ ਕਲੇਸ਼ ਮਿਟੇ ਤਨ ਦਾ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕੰਚਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੰਕ ਚੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਏ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜੇਵਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਲੋਏ ਵਾਲਾ ਜੇਵਰ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗੀ? ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਓ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚੇ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਛੱਡ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰ-ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਕੇ ਪੁੱਛੋ - ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ। ਬਾਪ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰੋ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਵੀ ਲਿੱਖ ਦੇਵੋ - ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਰੀਏਟਰ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ ਨਾ।

ਗੀਤਾ ਹੈ ਮਾਤਾ, ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਗੀਤਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕਰੀਏਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਚੋਟੀ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਵੀ ਵਖਾਈ ਹੈ ਉਪਰ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ ਸਤੀਏ। ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਪੇਟ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਫਿਰ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਜੇਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਜੇਲੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਾਈਟ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਰਾਈਟ ਚਿੱਤਰ ਕੋਈ ਬਣਵਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਬਾਜੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਹੈ ਝੂਠ ਸੰਗ। ਸੱਚਖੰਡ ਬਾਪ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ। ਰੱਬ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਡਰਿਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਹੈ, ਇਸਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਈਏ। ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣੋ। ਭਗਵਾਨ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਟਰੱਸਟੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਦੇ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਕੁਝ ਲੈਂਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਜਾਕੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਪਿੱਟਣ ਦੁੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਵੈਦ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਉਥਲ ਖਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚਕਤੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਸਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਚੁਕਤੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ। ਉਹ ਦੁੱਖ

21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੁੱਖ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁੜਕਦੇ (ਤੜਫਦੇ) ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਆਲਮਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਦਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅੱਛੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਫਾਨ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਡਰਿਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

2. ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਕਰ ਫਿਰ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਪਰਦਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਜਿੰਨਾ ਸੰਗਠਨ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਉਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖੀਏ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੀਏ। ਆਪਣੇ ਸਵੈਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ। ਸਵੈਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਸੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਮੇਦਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣਾਓ। ਦੇਖਿਆ - ਸੁਣਿਆ, ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਸਟੋਪ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ।

*****